

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. vsč na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 173.

V Ljubljani, v četrtek 30. julija 1896.

Letnik XXIV.

Pogodba z Ogersko.

Obnovitev pogodbe z Ogersko je tolike važnosti za Avstrijo, da se čitatelji ne smejo čuditi, ako ope-tevano govorimo o tem vprašanju. Trikrat že je bila sklenjena pogodba z Ogersko, a vedno na škodo naše državne polovice. Vse avstrijske stranke so jedine v tem, da morajo Ogri pri novi pogodbi od-jenjati, to je, ne glede na druge točke prevzeti višjo kvoto k skupnim državnim troškom. O tem sta prepričani obe vladi. Tako se poroča berlinski „Kreuz-Ztg.“ z Dunaja, da je baron Banffy v Išu od vladarja samega hotel zvedeti merodajno mnenje, in da je grof Badenji dal jasno razumeti ogerski vladi, da se mora ogerska kvota zvišati. Baron Banffy je načeloma tej zahtevi tudi pritrnil. Toda vprašanje je, kaj porečeta državna zbora.

Politični in moralni vzroki govore za to, da še sedanja državna zbora doženeta pogodbo, kajti sicer bi se ob novih volitvah vnela brezozirna agitacija, ki bi zrahljala in pretrgala marsikatero vezi med državnima polovicama. V tem oziru ima grof Ba-denji mnogo ugodnejše stališče od barona Banffyja. Ogerska vlada ima neznatno večino, in v tej večini jej napravlja težave Tiszova klika, od katere je vlada odvisna. Stari Koloman Tisza hoče, da vlada pleše po njegovi piščali, ter zahteva, da se nagodbeno vprašanje reši šele prihodnje leto ter že letos od-pove carinska in trgovska zveza z Avstrijo. Baron Banffy se upira, a vsa znamenja kažejo, da bode podlegel vsestranskemu pritisku ogerske frakcijske politike.

Ogerska opozicija namreč izjavlja v svojih gla-silih: „Sedanja gospodarska zveza z Avstrijo je le tedaj mogoča, ako se ne zviša ogerska kvota. Vsa poročila pa se strinjajo, da na merodajnem

mestu mislijo na zvišanje ogerske kvote. V tem slu-čaju je jedino oiožje Ogerske najodločnejša agitacija proti carinski zvezi z Avstrijo. Jedino orožje bi dali iz rok, ko bi prehitro sklenili carinsko in trgovsko pogodbo. Ogerska opozicija ne more dovoliti nove zveze, dokler se pravično ne reši kvotno vprašanje. Opozicija je dovolj močna, da onemogoči novo ca-rinsko in trgovsko zvezo z Avstrijo. Opozicija je opravičena, da v to uporabi vsa parlamentarna sredstva, in voditelji opozicije imajo dolžnost, da gredo v parlamentarnem boju do skrajne meje.“

Toraj obstrukcija je ono rezko orožje, s katero si hoče grof Apponyi pripraviti ugodna tla za pri-hodnje volitve. „Pesti Naplo“ v isti sapi dokazuje, da vladi ne preostaja drugega, nego da razpusti državni zbor. Naj se zgodi to ali ono, prepričani smo, da se tudi sedanji avstrijski državni zbor ne bode uklonil pretiranim ogerskim zahtevam. In če Ogri vidijo, da se Avstrija nikakor ne udá, temveč hoče resno in do skrajne meje varovati svoje go-spodarske koristi, bode vladna stranka hote ali ne-hote odjenjala. Ko bi pa prišlo do odpovedi carin-ske in trgovske pogodbe med državnima polovicama, tudi v tem slučaju je Avstrija na boljšem. „N. Fr. Pr.“ je nedavno prorokovala, da bode pogodba z Ogersko jama za Badenijevo vlado, toda utegne se uresničiti stari pregovor: Kdor drugemu jamo koplje, sam vá-njo pade. In to se utegne zgoditi Mažarom in njihovim prijateljem.

Okrožnica Leona XIII. o jedi-nosti cerkve.

(Dalje.)

Ker se je kmalu imel povrniti v nebessa, poslal je apostole in jim dal ravno isto oblast, katero je sam prejel od Očeta, ter jim ukazal svoj nauk raz-

sejati in raztrsti: „Dana mi je vsa oblast v ne-besih in na zemlji. Pojdite tedaj in učite vse na-rode . . . Učite jih spolnovati vse, karkoli sem Vam zapovedal. (Mat. 28, 18. 19. 20.) Kdor bi apo-stole ubogal, bode zveličan, kdor pa ne, bo pogu-bljen: „Kdor bo verjel in bo krščen, bo zveličan; kdor pa ne bo vrjel, bo obsojen“. (Mark. 16, 16.) Ker je pa Božji previdnosti to najbolj prikladno, da nikomur ne podeli velike in odlične službe, kogar bi tudi ne podpirala, da jo dobro opravlja, zato je Jezus Kristus obljubil, da bode poslal učencem Duha resnice, ki bo pri njih ostal do konca: „Ka-dar pa odidem, poslal Vam bom Tolažnika. Ko pride oni Duh resnice, učil vas bo vso resnico“. (Jan. 16, 7—13.) „In jaz bom prosil Očeta in Vam bo dal drugega Tolažnika, da ostane pri vas na veke, Duha resnice“. (Jan. 14, 16. 17.) „On bo pričal o meni in tudi vi bodete pričali“. (Jan. 15, 26. 27.)

Zato tudi ukaže, da morajo nauk apostolov po-božno vsprejeti in zvesto hraniti, kakor da je njegov nauk: „Kdor Vas posluša, mene posluša, kdor Vas zaničuje, mene zaničuje“. (Luk. 10, 16.) Zato Kri-stus apostolov ni drugače poslal, kakor je Oče njega: „Kakor je Oče mene poslal, tako tudi jaz Vas pošljem“. (Jan. 20, 21.) Kakor so morali biti tedaj apostoli in učenci Gospodovi besedi poslušni, tako so tudi njim merali biti pokorni oni, katere so po božjem naročilu učili. Ravno tako malo bilo je tedaj dovoljeno le jeden ukaz apostolskega nauka zavreči, kakor ni bilo dovoljeno kaj Kristusovega nauka za-vreči.

Potem ko je sv. Duh prišel nad apostole, so res povsod povzdignili svoj glas. Kjer koli nasto-pajo, kažejo se poslance Jezusove. „Po katerem (Je-zusu Kristusu) smo prejeli milost in apostolstvo, da bi bili veri pokorni za njegovo ime“. (Rim. 1, 5.)

LISTEK.

Od Adrije.

Gradež, 23. julija.

6. Kopaljšče v Gradežu.

Kopaljšče v Gradežu je še novo, zato se ne more nikakor primerjati onim zdraviliščem, ki štejejo topličarjev po 7000—8000, kakor recimo Opatija, Išel, Karlovi Vari i. t. d. A vrednosti kopaljšča ne moremo soditi samo po tem, da se ponaša z ve-likim številom gostov. Naša misel je, seveda mi se po topličah dozda, hvala Bogu, še nismo dosti po-tikali — naša misel je, da kopeli v Gradežu zaslu-žijo pozornost občinstva.

Pač je bil Gradež vže v rimskih časih leto-višče oglejsko. Poročali smo v nekaterih prejšnjih dopisih o tukajšnji vročini. Seveda o sv. Jakobu mora biti vroče. A skoraj gotovo je vročina v Go-rici, posebno pa v Trstu, povedalo se mi je — da tudi v Iki, hujša kakor tukaj. Po onih mestih vlada vže bolj kontinentalno podnebje, dočim Gradež ob-daje morje od vseh strani. Če drugod ne, na mor-skem obrežju se moreš prijetno ohladiti. Vročina sama na sebi ne bo toraj ovirala tujcev, da bi se Gradeža zbal.

Kopeli so se začele tukaj l. 1873, ko je vsta-novil gospod baron Codelli zavod za škrofulozne otroke. O tem zavodu govorimo posebej. — Pozneje

je tudi občina na vzhodni strani Gradeža postavila kabine. Sprva je bilo kopaljšče le malo obiskovano, a zadnja leta je dospelo število tujcev do 1000. Letos, ko to pišemo, oglasilo se je vže neki 700 gostov, a predno poteče sezona, bode jeden tisočak daleč prekoračen. Toplice smejo s tem vspehom za kratko dobo svojega obstanka biti zadovoljne. Zdra-višče je postalo znano po vseh mestih avstrijskih, in tukajšnji zdravnik dr. Monti mi je pravil, da prosijo iz daljnega Petrograda, da bi vsprejeli v ho-spic 20 škrofuloznih otrok. Če bi topliška uprava bolje umela delati reklamo, bi zdravilišče še vse dru-gače slovelo. Judje, ti bi gotovo drugače delali, kakor Gradežani.

Tako se pa kopeli le same priporočajo. Govoril sem z raznimi gospodi, ki so vže mnogo po toplicah in tudi morskih kopelih hodili, pa z Gradežem so bili zelo zadovoljni. Nekov gost je bival še pred kratkim v sloveči morski kopeli v Ostende. Prišedši semkaj, je dal prednost tukajšnjim toplicam. Kar je pri kopanju posebno prijetno, je to, da moreš po vodi na dolgo in široko bresti, brez vse nevarnosti, da bi pregloboko v morje zabredel. Zato je posebno za otroke kakor navlaš.

Drugič so tla v morju tako gladka, kakor bi bila s cementom zadelana. Droban sviž pokriva namreč obrežje, in v dnu vode se sviž tako trdno zlepi, da se čudiš, ker narava sama tako lepo skrbi za kopalce.

Seveda zabave in komforta v Gradežu ne pričakuj. Tu ni ne godbe, ne gledišča, ne nasadov in lepih sprehodov: edina zabava ti more biti kopanje v morju. Res, ne majhna pomanjkljivost tukajšnjega zdravilišča je to, da nima Gradež skoro nič drevja in nič sence. Pač je mesto nekaj zasadilo, in kaže se dobra volja, pa zdaj je še malo storjenega. Na-dejati se je, da se bo s časom gotovo na bolje obrnilo. In to tem lažje, ker se čuje, da nese kopa-lišče okoli 4000 gl. kosmatih dohodkov. Sicer bi pa smela tudi vlada drugače revnemu in skromnemu mestu pomagati.

Rekli smo, da ne pričakujemo tu zabave. Po-zabili smo povedati, da kopeliški odbor vzdržuje za goste čitalnico, v kateri so pa sami liberalni nemški in laški časniki. Izjemo med njimi dela le goriški „L' Eco“. Tudi po kavarnah so sami židovski listi, celo Szepsov: „Tagblatt“. Necega dne naletim na antisemita iz Šlezije. Hudoval se je: „Hier sind lauter Judenblätter; man findet kein Blatt, das man halbwegs in die Hand nehmen könnte“. — Čudimo se, da ni v čitalnici vsaj jeden nemški dnevnik katoliških načel, in to tem bolj, ker je dru-gače gospod župan v Gradežu vrl možak, ki se du-hovščine ne sramuje.

Pa vrnimo se k Toplicam. Za kakošne boleznj pa so kopeli v Gradežu? Navadno se misli, da samo za škrofulozne bolnike. Ne! Za razne boleznj. — Voda ima vže tako velik vpliv na človeški organi-

Povsodi je Bog njih božje poslanstvo dokazoval jasno s čudeži. „Oni pa so šli, in so učili povsod in Gospod je delal z njimi in je besedo potrjeval s čudeži, kateri so se potem godili.“ (Mark. 16, 20.) In katera je bila ta beseda? Nobena druga, ki je vse obsegala, kar so se od mojstra naučili! Očitno in javno zatrjuje namreč, da ne morejo nič tega, kar so videli ali slišali, zamolčati.“

4. Jedinost v veri pa se je morala ohraniti tudi po smrti apostolov v njih naslednikih, ki so škofje. Tudi pri teh jeedinost v učenju vere.

„Že na drugem mestu smo rekli, da služba apostolov ni bila taka, da bi bila zamogla ob jednem s smrtjo apostolov nehati ali pa se tekom časa zgubiti, ker je bila javna in v blagor celega človeškega rodu ustanovljena. Kajti Jezus Kristus naročil je apostolom, naj oznanjujejo „evangelij celemu stvarstvu“ in „neso njegovo ime pred narode in kralje“ in „naj mu bodo priče do koncev zemlje“. In obljubil je, da jim bo pri izvrševanju te službe pomagal, to pa ne le za nekaj let ali dob, ampak do konca sveta, ves čas.

K temu pripomni sv. Hijeronim: „Tisti, ki obljubi, da bode z učenci do konca sveta, tisti naznani s tem tudi to, da bodo vedno (v naslednikih) živeli in se on nikdar od vernikov ne bo odtegnil.“ (In. Matth. 1. b. IV, c. 28, v 20). Kako je pa moglo to res biti le pri apostolih, ki so bili kot ljudje smrti podvrženi? Bog je toraj preskrbel, da ni učiteljstvo od Jezusa Kristusa ustanovljeno omejeno le na življenje apostolov, ampak da bode trajalo vedno. In zares vidimo, da se je razširjalo to učiteljstvo in tako rekoč iz roke v roko dajalo. Kajti apostoli so posvetili škofe in so posamično odločili, kateri naj jim neposredno slede v „službi besede“.

Pa ne samo to, ampak zaukazali so tudi svojim naslednikom, naj si izbere pripravnih mož, katerim naj dajo taisto oblast kakor jo imajo sami, in ki naj potem uče in pridigujejo: „Ti tedaj, moj sin, bodi močan po milosti, katera je v Jezusu Kristusu: in kar si slišal od mene po mnogih pričah, to izroči zvestim ljudem, kateri bodo pripravni druge učiti.“ (2. Tim. 2, 1. 2.). Kakor je Bog Kristusa in Kristus apostole poslal, tako so tudi škofje in vsi nasledniki apostolov poslani od apostolov: „Apostoli postali so nam oznanjevalci Evangelija po Gospodu Jezusu Kristusu, Jezus Kristus pa je poslan od Boga. Kristus toraj od Boga in apostoli od Kristusa in oboje se je zgodilo po volji Božji. — Po deželah in mestih oznanjevali so besedo Božjo in ko so v duhu njih prvenec poskusili, postavili so škofe in dijakone nad onimi, ki bi verovali. . . Te so toraj nastavili in nato so tako uravnali, da naj bi po njih smrti drugi skušeni možje službo prevzeli.“ (S. Clemens R., Ep. I. ad Cor. c. 42. 44.). Obstajati mora tedaj iz jedne strani stalna in nespremenljiva dolžnost učiti vse, ker je Kristus učil, iz druge strani pa mora ravno tako obstati stalna in nespremenljiva dolžnost, njih nauk vsprejeti in ga priznavati. Jako lepo piše o tem sv. Ciprijan: „Ko naš Gospod Jezus Kristus govori v Evan-

nizem. Vsako kopanje dene dobro človeku, a kopanje v slani morski vodi še posebno. Nismo strokovnjaki, da bi merodajno sodbo izrekli, zakaj je kopanje v morju vzlasti koristno. Čuli smo, da se v morski vodi nahaja jod-kali, ki prihaja posebno od morskih gob. Vže stari narodi so morskim gobam pripisovali zdravilno moč. Zato se morske kopeli vzlasti vporabljajo proti škrefulozi.

Ker se pa škrofuloza ne da ozdraviti z nožem ampak le s tem, da se bolniku zboljša in pomladi kri v telesu, zato je umevno, da so morske kopeli koristne tudi za druge bolezni. Semkaj prihajajo sploh preboleli, taki, ki imajo bledico in — slabo kri, ki trpè na prebavilih, tudi revmatični bolniki. — Milo se mi je storilo, ko so pred par dnevi na nizkih kolesih ob morskem obrežju peljali vsega pohabljenega dečka; in sedaj stoji na mostu vsak dan voziček, na katerem se vzci revna, bolna gospa. Tukaj mora človek izdihniti, kakor je rekel ves z robcí obvezan Dunajčan: „O, du liebe Gesundheit, was man für dich leiden muss!“ — Pridejo pa semkaj tudi zdravi ljudje, možaki, ki so pravi giganti, taki, da bi lahko na Nanos kamenje nosili. Skoro bi mislil, da imajo greh, da po toplicah pohajajo. Ali nekateri imajo denarja preveč, in časa preveč, zato skušajo oboje zapraviti. Ali da ostane pravični, pristavimo še, da mnogo starišev pride semkaj radi slabotnih otrok, katerim kopeli vzlasti ugajajo. Ali topličarji se ne zdravijo samo s

geliju da so oni njegovi sovražniki, ki niso ž njim, s tem ne zaznamuje kake posebne vrste krivovere; ampak vsi, ki niso ž njim in ž njim ne zbirajo ter njegovo čredo razkrope, vsi ti so nasprotniki, ker pravi: kdor ni z menoj, je zoper mene, in ki ne pobira z menoj, raztresa“. (Ep. 69. ad Magnum, n. 1.)

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. julija.

Katoliška ljudska stranka na Ogerskem in njeni nasprotniki. Ogerski židovski liberalci so predzadnje nedeljo zopet jasno pokazali, da so najljuteji nasprotniki vsacega katoliškega gibanja. V Varini, v severnem delu Ogerske, je sklical dne 13. t. m. grof Zichy volilski shod, katerega se je vkljub nečuvnemu oviranju od vladne strani udeležilo blizu 7000 volilcev. Da bi preprečil napovedano zborovanje, je najprej županijski sodnik v Kisuzu Ujhely pod kaznijo 100 gld. prepovedal vsem občinom, da se ne smejo udeležiti zborovanja. Jednako je storil sodnik Hajdin v svojem okraju. Nadalje je zaprlo orožništvo most čez reko Vag in prepovedalo, prepeljavati se po čolnih, češ da so poškodovani. Konečno ni hotel prepustiti postajenačelnik v Zsolni štirih naročenih vozov, prepovedal izdajati karte za vožnjo v Varino in ljudi odganjal od vlaka, češ da so vozovi že prenapolnjeni. In vendar je prišlo na shod zgoraj omenjenih 7000 volilcev. Ko je pa vladni komisar Rado uvidel, da vse to nič ne pomaga, je zaključil zborovanje s pretvezo, da je govorniški oder slabo narejen in se podere. Tako nečuvno postopanje je v obilni meri razburilo navzoče zborovalce in le malo je manjkalo, da ni doletela komisarja kaka nesreča. Z največjo silo je ušel s pozorišča. Grof Zichy je nato opetovano otvoril shod, toda komaj je prešlo nekaj minut, se je že povrnil komisar v spremstvu orožnikov ter prepovedal nadaljno zborovanje, češ da zborovalci ovirajo promet po okrajni cesti. Ker se pa nihče ni zmenil za njegove besede, je zapovedal orožnikom streljati na mirne zborovalce. Ti seveda niso ubogali nasilnika in grof Zichy je nato zaključil zborovanje. — Tako protizakonito, nečloveško počenjanje je mogoče le pri Culu-Kafrih, nikakor pa ne pri količjak izobraženih ljudeh. Voditelji katoliškega ljudskega gibanja store gotovo potrebne korake, da preprečijo v bodočnosti tako nasilstvo.

Radikalno-socijalistični pariški občinski svet je spravil v največji nered mestne finance. Primanjkljaj v mestnih blagajnah znaša nič manj ko 72 milijonov in ga opravičujejo s tem, da so se porabili za „nujna, javna dela“ za poznejša leta vstavljeni krediti. V resnici so pa potrošili ogromne svote za povišanje že itak mastnih plač mestnih funkcionarjev. Mnogo milijonov so pa porabili za javne dobrodelne naprave, za katere poprej ni donášalo pariško mesto nobenega beliča ali vsaj neznatne svote, dokler so bili jednaki zavodi v rokah katoliških redovnikov. In vendar so bili oskrbovanci

kopanjem v vodi, marveč tudi s kopanjem — v pesku! Smešno, a istina. Ob morski obali je namreč na debelo drobnega morskega peska (sviža), ki je ravnokakor pisarniška sipa, s tem razločkom, da sipa je črna, ta pesek je pa siv. Od solčne vročine se pesek močno razgreje. Ko si se naveličal vode, greš lahko na breg in se tamkaj stegneš na mehki, peščen postelji kakor si dolg in širok. Pred kratkim sem videl, da je neki oče svojega sinka tako v pesek zakopal, da se mu je samo glava videla iz peska. Nekateri ostanejo ob obali po cele ure. To poleganje na solncu ima namreč še drug namen. V novejšem času so se poprijeli zdravniki neke nove zdravilne metode, zdravljenje s solncem. Solčni žarki imajo neki tudi poseben vpliv na telo človeško.

Te nove metode se menda poslužuje tisti švicarski zdravnik na Bledu, ki nosi svoje bolnike na solnce. Tudi v Gradežu se grejejo kopaleci na solncu, kakor martinčki v spomladi. Seveda jih posebno sprva solnce hudo opeče, da postane koža vsa rudeča, in nazadnje se omaji. Pa sčasom se tudi koža solncu privadi. Nekateri postanejo taki rujaveci, kakor bi prišli iz Atrike. Otroci pa letajo in se valjajo po bregu kot pravcati cigančki. Domislil sem se pri tem slovenskih koscev, ki ravno v tem mescu dan za dnevom na solncu delajo, in tudi rujavi postanejo, in mnogo ceneje kakor mi tukaj.

(Konec sledi.)

takrat mnogo bolje postreženi, kakor pa sedaj, ko morajo mestni davkoplačevalci žrtvovati ogromne direktne in indirektne davke. Tako je radikalno-socijalistično gospodarstvo.

Saksonski princ Maks in protestantje. Pred nekaj dnevi je prejel princ Maks višje redove in opravil v Drazdanih prvo sv. mašo. Ta korak princa Maksa je v obilni meri razburil ondotne protestante ter z nekakim zaničevanjem povdarjajo, da se protestantski princ nikdar ne bo odločil za duhovski stan, ker pri neznatnem številu višjih dostojanstev v protestantski cerkvi ne more upati na kako odličnejše mesto. Konečno pa dostavi neki protestantski list, da je v katoliški cerkvi več višjih častij, katere po navadi dosežejo duhovniki knežjih rodbin. Dobro odgovarja tem neslanostim „Augsb. Postzeitg.“, ki protestantskemu dopisunu pojasnuje, da je ravno iz vladarskih in knežjih rodbin največ raznovrstnih redovnikov, posebno jezuitov, ki morajo storiti obljubo, da ne vsprejmo višjih cerkvenih častij. Člani takih rodbin ne vstopijo vsled tega v duhovski stan, da bi v njem dospeli do slave in časti, kakor se to dogaja pri protestantih, marveč se zato odreko svojemu stanu, ker znajo visoko ceniti katoliško duhovstvo.

Socijalistični kongres v Londonu. Akoravna traja zasedanje že četrti dan, se vendar še ni obravnavala nikaka točka dnevnega reda, marveč so se vdeležniki samo prepirali radi dovolitve vstopa anarhistom. Za vstop so glasovali francoski in nizozemski zastopniki, vsi ostali so bili proti predlogu. Vsled tega je navstal mej zborovalci velik nemir, vsled česar je moral predsednik opetovano prekiniti zborovanje. Sploh nima mejnarodni kongres pokazati še nikakega uspeha. Zapeljani delavci, ki so odposlali na blagajnične stroške delegate na ta shod, gotovo niso zadovoljni s tem vspehom in bode marsikateri izmed njih uvidel, da mu socijalna demokracija ne bode donesla nikakega haska.

Nemri v Makedoniji. Po kratkem prestanku so se prikazale v raznih krajih Makedonije iznova turške roparske čete, ki provzročujejo velik strah mej ondotnim prebivalstvom. Akoravno se ne vjemajo poročila o moči teh tolp, je vendar gotovo, da šteje vsaka izmed njih vsaj po 100 mož. Dosedanje operacije se raztezajo na tri strani in sicer se pomika prva tolpa od Kalabake čez Milias v gorovje Pindos, druga od Trikala proti Planini in tretja od Larisse čez Olimp proti gorovju Agostos. V posamnih krajih so se vršili razni poboji, v katerih so se odlikovali vznemirjeni prebivalci. Turška vlada je poslala v te kraje nekaj vojaških oddelkov, toda ti bodo kaj malo pripomogli k splošnemu miru.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

III. Zbornični svetnik Al. Lenček poroča, da je visoko c. kr. trgovsko ministerstvo poslalo nastopni ukaz vsem trgovskim in obrtniškim zbornicam:

„V svoji 473. seji jednajste sesije dne 27. marca 1896 je poslanska zbornica državnega zbora odobrila z nekimi premembami vladno predlogo, katera obsega določila v varstvo oškodovanja gledé količine in kakovosti blaga v prometu.

S členom I. vladne predloge se trgovinski minister pooblašča, da za gotove vrste domačega in tujega blaga, ki je namenjeno za domačo trgovino in se kakor že bodi zavito prodaja na drobno in gledé katerega je potrebno, da se kaj stori v varstvo proti prikrajševanju količine, po zaslišanju trgovskih in obrtniških zbornic naredbenim potom propiše, da je tako blago, v kolikor se njega količina kupovalcu ne navaga, nameri ali našteje, le pod izrecnim oznamenilom množine (teže, mere, števila) sploh ali s kakim natančnejše določenim oznamenilom prevideno, smeti prodajati, v prodaji imeti ali sicer v promet spraviti.

Po sklepu poslanske zbornice imajo trgovske in obrtniške zbornice ob oddaji svojih poročil o takih naredbah zaslišati udeležene zadruge.

Če tudi ima o vsprejemu poslednjega določila v zakon razpravljati še gosposka zbornica in mora vse to še Najvišje potrjenje dobiti, vendar je trgovinsko ministerstvo že zdaj ukrenilo, da je o načrtu prve naredbe, ki se ima izdati na podlagi člena I., zaslišati zadruge.

Ta načrt se je sestavil na podlagi opetovano došlih poročil trgovskih in obrtniških zbornic, je torej vspeh natančnih obravnjav. Potrebno pa je bilo izmed mnogih različnih predlogov zbornic in družih

faktorjev odbrati le nekatere primerne in se najprvo odločiti za obligatorično oznamovanje le onih predmetov, gledé katerih so zbornice skoraj jednoglasne predloge stavile.

Cestita zbornica se torej prosi, da o priloženem načrtu naredbe, s katero se za gotove vrste blaga propisuje kolikostno oznamenilo, čim prej zasliši one zadruga v zborničnem okraju, katere z ozirom na predmete, našteje v tej naredbi, pridejo v poštev.

Poročila zadrug naj bi v prvi vrsti določila vrste blaga, katero se mora oznamovati (§ 1.), v drugi vrsti pa naj se zadruga izrekó, kako naj se oznamuje blago (§ 2. načrta).^{*} (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. julija.

(Na današnji evharistični shod) je došlo do 120 č. gg. duhovnikov. Tudi sosedna lavantinska škofija je imela svoje zastopnike. — Zjutraj ob 1/2 9. uri je v Uršulinski cerkvi imel krasen govor č. g. lazarist Karol Heidrich o češčenju sv. R. T. Na to je bila škofova velika sv. maša. Krasno petje gg. uršulink je povzdigovalo presv. opravilo. — Cerkev je bila napolnjena vernikov obojega spola. — Po cerkvenem opravilu je bila ob 1/2 11. uri konferenca v dvorani knezoškofijske palače. Zborovanje je pričel p. n. g. predsednik Societatis Adoratorum stolni kanonik Janez Flis. Pozdravil je navzoče, ker so se v tako obilnem številu zbrali na prvem slovenskem evhar. shodu ter razložil namen zborovanja. Na to je govoril P. Ache S. I. o predmetu: Duhovnik in evharistija, P. Hugolin Sattner: Evharistija in ljudstvo. — K sklepu konference se je vnela živahna debata, se li ustanovi nov časnik: „Slovenski Pelikan“. — Druga konferenca se je pričela ob 1/2 3. uri. — Goriški Adoratores so shod pozdravili z navdušeno brzojavko.

(Petindvajsetletnica.) Gospodje duhovniki, ki so bili l. 1871 posvečeni in njihovi sošolci redovniki, vseh skupaj 24, so včeraj jako slovesno in ganljivo obhajali svojo petindvajsetletnico pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Večina gg. jubilarov je došla že zvečer ter pričela slovesnost z lavretanskimi litanijami v kapelici čudodelne Matere Božje. Drugo jutro pa so se vrstile sv. maše od zgodnjega jutra; kakor je opomnil domači gosp. župnik, na Brezjah še ni bilo nobenkrate na jeden dan toliko sv. maš. — Ob 1/2 6. uri bil je oficij za ranjke sošolce, sv. maša in bilje. Ob osmih je bila peta sv. maša v čast Matere Božje; ob 1/2 10. uri pa slovesna sv. maša z asistenco ter blagoslovom in zahvalnico „Te Deum“. Pred sv. mašo pa je naslikal preč. gosp. Fr. Porenta kot slavnostni govornik v jednatem govoru dosedanje delovanje zbranih tovarišev kot mašnikov, učencikov in delivcev sv. zakramentov — koliko dobrot je bilo, koliko pa tudi odgovornosti! Duhovnim tovarišem in zbranemu ljudstvu je prav do srca segal prelepi govor. Peli so kaj lepo in precizno domači mošenjski pevci pod vodstvom pevovodje g. nadučitelja Rozmana. S tem je bila dovršena cerkvena slovesnost. Da bi imeli trajni spomin nepozabnega dne, dali so se pred odhodom še skupno fotografovati. Pri skupnem obedu v Mošnjah so se duhovni tovariši v bratskem soglasju kaj prisrčno razgovarjali, tako prisrčno zadovoljni, kakor je to mej jednako mislečimi duhovnimi brati mogoče. — Mej prijazne pogovore pa je zdaj pa zdaj blagodejno poseglo krasno petje, saj je v obče znano, da se je ravno ta letnik posebej odlikoval po svojih izvrstnih pevcih. Izmed raznih napitnic nam je posebej omeniti napitnico sv. Očetu in preljubljenemu višjemu pastirju, knezu in škofu ljubljanskemu. Gg. jubilaute sta prišla popoldne pozdravit tudi mil. g. prošt dr. L. Klofutarski preč. gosp. dekanom. Le prehitro je prišla ura ločitve. Na svidenje čez 5 let zopet na Brezjah! Udeležili so se petindvajsetletnice ti-le p. n. gg.: Aljaž Jakob, Barbo Mihael, Ceme Karol, Dolinar Anton, Eržen Franc, P. Placid Fabiani, P. Jakob Jeršin, Kadunc Franč., Kralj Matija, Kržič Anton, Kukelj Anton, Lotrič Leopold, Marešič Fr., Mekinec Fr., Mervec Janez, Petrovič Fr., Plevaneč Janez, Porenta Franč., Primožič Jernej, Ramoveš Andrej, Rozman Jurij, Salekar Ignacij, Tavčar Janez in Verbajc Anton. Umrlo pa je 15 svetnih in redovniških sošolcev duhovnov.

(Nova maša.) Iz Ljubljane se nam poroča: Nove maše v mestih navadno nimajo onega slovesnega značaja, kakor mej priprostim narodom, kjer vse tekmuje, da se ta pomemben dan izvrši kolikor mogoče dostojno in veličastno. Preteklo nedeljo pa smo imeli tudi v Ljubljani novo mašo, pri kateri je bilo vse tako prisrčno in slovesno, da je vredno zabeležiti. V cerkvi presv. Srca Jezusovega stopil je prvokrat pred altar gospod Ivan Baloh. Od vseh strani so prihтели njegovi prijatelji in znanci, da ž njim proslave najlepši dan njegovega življenja. Vernega naroda se je nabralo iz mesta in okolice na stotine in vsa srca so molila k Bogu, da bi se izpolnile besede, zapisane na slavoloku: „Naj bi roke Tvoje, kjer bi bile, — Blagoslov povsod in mir delile!“ — Slavnostni govornik je bil prečastiti gosp. Renier. Načrtal je v duhovitem govoru težave, a tudi vzvišene lepote duhovskega stanu; kot pravi govornik znal je v svoje besede viliti toliko ognja, da ni ostalo nobeno oko suho. Po sv. maši zbral se je pri obedu na domu gospoda novomašnika lep venec družic in svatov veselit se, da je Bog dobil delavca in narod novega buditelja. Vse je bilo slovesnosti primerno okrašeno z narodnimi, cesarskimi in papeževimi zastavami ter umestnimi napisi. Pevci so neutrudno prepevali, vrstile so se napitnice, zvečer pa so zažarili okolu nas raznobojni lampijoni. Bil je res dan veselja! — Drugo jutro zbrali so se svatje na Rožniku, kjer so prisostvovali drugi sveti maši gospoda novomašnika. Prijatelji pevci spremljevali so sv. opravilo z Belarjevo mašo. Svatje so ostali potem še dolgo v družbi ter ponovili neprisljano zabavo prejšnjega dne. — Gospodu novomašniku želimo mnogo sreče v vinogradu Gospodovem. Pomaga naj svečenikom našim proti obrekovanju nasprotnikov dokazovati, da slovenski duhovnik more biti tudi vnet rodoljub, in nikdar naj ne pozabi besed, katere mu je pri obedu zaklical prijatelj-lajik:

„Ljubezen dvojno vsak naj tesno druží,
Bogu in domovini zvesto služi
To bodi vsakemu uzor največji!“

(Dnevni red) redni seji občinskega sveta ljubljanskega, v soboto, 1. dan avgusta 1896 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Predsedstvena naznanila. II. Citanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročila: a) o mestnega magistrata dopisu gledé povrnitve potresnemu zakladu za zgradbo barak posojenega denarja; b) o c. kr. deželne vlade razpisu z dne 25. junija t. l., zadeva-jočem poslopje in zemljišča na ljubljanskem Gradu; IV. Stavbinskega odseka poročila: a) o mestnega magistrata predlogu glede zgradbe kanala na Tržaški cesti, pred deželnim muzejem in v podaljšanih Knafflovih ulicah; b) o rekurzu Marije Kusold proti magistratnemu odloku glede podiranja gospodarskih poslopij pri hiši št. 4 ob cesti na loko; c) o odobritvi mestnega regulacijskega in razširjevalnega načrta z ozirom na §§ 3, 29. in 75. stavbinskega reda za mesto Ljubljano z dne 25. maja 1896.; d) o postavljenju spomenika v spomin prihoda Njegovega Veličanstva cesarja Frana Josipa I. v Ljubljano dne 7. maja 1895. V. Šolskega odseka poročilo o prošnjah za službo otroške vrtarice na prvem mestnem šolskem otroškem vrtcu. VI. Pravnega in personalnega odseka poročilo o prošnji mestnega fizika dra. Ivana Koprive za prvo petletnico. VII. Regulacijskega odseka poročila o odkupih hiš in svetá: a) Uršule Hrovatin na Poljanski cesti št. 3; b) Franje Pirc ondu št. 5; c) Lovro Blaznika na Starem trgu št. 12; d) Ivana Mathiana ondu št. 22; e) Josipa Umeka ondu št. 10; f) grofa Ludovika Blagaja-Ursini na sv. Jakoba trgu št. 10; g) Friderika Sossa v Špitalski ulici št. 1; h) Leopolda Tratnika na sv. Petra cesti št. 27 in i) gospe Kristine Schnizeljeve v Prečnih ulicah št. 2.

(Iz Novega mesta.) Dr. Schegula naš novi župan! Ta glas se je bil raznesel v soboto večer po mestu. In dolgočasno sviranje meščanske godbe in šviganje umetelnega ognja je pozdravljalo novega župana! Liberalna stranka je vesela. Dr. Schegula dolgo ni hotel vsprejeti izvolitve. Udal se je še le potem, ko so ga lepo prosili in mu obljubili, da mu preskrbe dobrega tajnika, da bo sam imel

časa dovolj za svoja odvetniška opravila. — Letošnje novomeške občinske volitve so bile precej živahne. Skoro največ koristi je pa imel od njih „Slovenski Narod“: Dobil je marsikak dopis za svoje predale. Iz vseh teh dopisov pa se izpozna, da je hotel znani dopisnik le bolj porabiti to priliko in izliti svoj in svojega gospodarja žolc nad nekaterimi neljubimi osebami. Taka nepriljubljena oseba mu je zlasti dr. Marinko. Tega gospoda ima posebno na piki. Precej, ko je konservativna stranka razglasila svoj volilni oklic, bilo je čitati v „Narodu“, da ga je koncipiral dr. Marinko ali pa dr. Krek. Mi smo se smejali, ko smo to brali. Veste zakaj, gospoda Slančeva? Zato, ker dajete navadnemu obrtniku tako lepo spričalo sposobnosti in vednosti. Vedite, da niti dr. Marinko, niti dr. Krek nista koncipirala onega volilnega oklica: sestavil ga je novomeški obrtnik. Obrtniki in rokodelci so lahko ponosni. V devetnajstem stoletju, ko hoče le advokatska glava vse vedeti in znati, je kar najedenkrat pripoznal dopisnik „Slovenskega Naroda“, da je volilni oklic tako imenitno sestavljen, da ga je moral koncipirati kak doktor. Pa bi se ne smejali! Le ponosni bodite, obrtniki in rokodelci novomeški! Samo dolenski metropola ima tako izobražene in imenitne obrtnike, ki nosijo prinčevino in odvetniško diplomu, kakor jo je priobčil „Slovenski Narod“ dne 13. julija 1896. — „Narod“ piše dalje, da so klerikalci vzeli v svoj oklic skoro polovico kandidatov narodne stranke. Kdo je pa prej razglasil svoj oklic, liberalna ali konservativna stranka? Konservativni narodni volilni odbor je dal lepake 24 ur poprej javno prilepiti na vogale, kakor pa liberalna stranka svoje! In kandidatov naše stranke ni izbral in ni postavil dr. Marinko niti je agitiral pri teh občinskih volitvah. V Novem Mestu je vender še nekaj takih mož, ki nečejo plesati samo po tem, kakor se igra štajerski valček. Ste razumeli? — Dne 17. julija se je zopet razkošatil v „Narodu“ novomeški dopisovalec in z mogočnim glasom naznanjal slovenskemu občinstvu veselo novico, da je v Novem Mestu „klerikalna“ stranka popolnoma propadla, da za njo sploh niso tla v Novem Mestu. Tudi lepo! Ali ni od konservativno narodnega volilnega odbora priporočenih kandidatov v občinski zastop bilo izvoljenih najmanj? Propadla je le s sedmimi naša stranka. „Klerikalna“ stranka ni propadla popolnoma, vedite to, gosp. dopisnik! Še ima tla in ne bo jih odstopila nikomur. Se so v Novem Mestu možje, ki nečejo biti podobni ribicam, katere brž priplavajo na površje, kakor hitro zagledajo mrvico jedi na ribičevem trnku: še je v Novem Mestu samostojnih in samosvojih mož, ki se nečejo dati ujeti jednemu mogotcu. Ohraniti hočejo tudi še zanaprej to samostojnost. Za njo se bodo borili i nadalje in bodo še svoje someščane vspodbujali za njo. Kakor se je zgodilo po drugih mestih, mora se prej ali slej zgoditi tudi pri nas, ko bomo mi pomilovalno vskliknili gledajoč na razvaline novomeškega liberalnega gospodstva: Έσσεταξ ήμερα — Bil je dan! — Sicer pa novemu županu, dr. Scheguli samemu ne bomo nasprotovali, če bo res deloval nepristransko. Ko je vsprejel izvolitev, je dejal: Ne politikujmo, delajmo za prosep mesta, ki je izročeno sedaj naši skrbi! Prav! Dela je dosti. Če bo res tako delal, sme biti prepričan, da si bo pridobil tudi našo, sploh zadovoljnost vsega mesta.

(Imenovan) je gosp. Jos. Novak, učitelj na Brezovici c. kr. učiteljem v Idriji.

(Od Sv. Gregorja.) Že dalje časa opazujemo, da posebno na jabolčnih drevesih listje rumeno postaja in pada iz drevja, da je drevje kar golo. — Cena lesu je letos precej padla. — Vkljub nizki cení vender nekateri prodajajo les in se vržejo agentom v naročje v svojo škodo. Varujte kmetovalci, les ter ga le v skrajni sili prodajte. Les v gozdu je boljše kakor denar. Kolikor več lesa bodete posekali, toliko hujši bodo vetrovi, toliko več neviht.

(Iz Zagorja.) Popravljanje cerkve lepo napreduje. Prezbiterij je že popolnoma dovršen, stranske kapele le deloma. Sedaj vežejo kuplo. Če bo delo tako dobro napredovalo in uspevalo, kakor je dosedaj, smemo upati, da bomo meseca septembra že pod streho. — Tombola, katero je napravila „kat. delavska družba“ v svojem domu na korist svoji blagajnici, se je izvrstno obnesla. Dvorana „našega“

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

doma je bila natlačeno polna. Naša družba ima mnogo dobrotnikov. V prvi vrsti se moramo zahvaliti naši gospej Milačevi, ki se je z vso požrtvovalnostjo, ki jo kaže vedno do kat. del. družbe in njenih udov, trudila za tombolo. Vse dobitke je sama zelo ukusno okrasila. Bog plati! Dalje nam nalaga dolžnost, da se zahvalimo darovalcem: preč. g. župniku J. Grossu, gospej in g. Mihelčiču, gosp. Milaču, gospej Drasch, gospej Deteljevi, gospicama Pitakovima, g. Luki Habatu, g. Ranzingerju in vsem tistim gospodom, ki so pri tomboli mnogobrojne revne otroke obdarovali s kartami. S.

(Z Bohinjske Bele) 28. jul. Mila prošnja. Velika nesreča je zadela našo župnijo dne 28. t. m. — Okoli ene ure popoldne je začelo goreti iz do sedaj neznanega vzroka v gospodarskem poslopiju Katričnjekovem in kakor bi trenil, je bilo naenkrat sedem hiš. šte. z vsemi gospodarskimi poslopiji v ognju in sicer Katričnjekova, Gozenjkova, Kunčjekova, Vozvova, Klemenova, Rajhova in Jurčeva. Na rešitev teh poslopij ni bilo misliti, ker ni bilo ne ljudi, ne vode. Ljudje so bili vsi v rotih pri košnji. S pomočjo ročnih brizgalnic, ki so se res izvrstno obnesle, smo varovali tik ognja stoječe z lesom krite hiše. S čudovito hitrostjo so nam prišle na pomoč slavne požarne brambe z Bleda, Gorij in Radovljice, ter so po triurnem skupnem delu omejile ogenj v toliko, da ni bilo več nevarnosti za celo vas. Srčna hvala jim! Ponesrečencem, ki so vsi ubogi kočarji, je pogorelo vse do tal in niso rešili tudi ne najmanjše stvarice. Obleke nimajo druge, kakor to, ki so jo na sebi imeli. Zgorelo je eno tele, deset prašičev in nekaj denarja. Prizadeti so tembolj, ker so bili že prej večidel zadolženi in so bili le za male svote zavarovani, dva pa še zavarovana nista bila. Ker je sila in potreba res velika, obračata se podpisana z milo prošnjo do blagih src, da bi po svojih močeh se spomnili teh ponesrečencev ter jim priskočili na pomoč bodisi s kakoršnimkoli darom, ki naj se blagovoljno pošlje župnemu uradu ali županstvu, pošta Bled. — I. Peternel, župan. Janez Kačar, župnik.

(Vabilo h koncertu), ki se priredi 2. avgusta 1896 zvečer ob polu 9. uri v letoviškem salonu na Bledu povodom slovesne položitve sklepnega kamna letoviškemu poslopiju na Bledu. Sodelujejo iz prijaznosti gospodične Favsta Bisiak (gosli), Franjica Vrhunc (petje) in Elvira K. (glasovir) in junaški tenor gospod Josip Karol Tertnik (petje). Vspored: 1. G. Rossini: predigra opere „Wiljem Tell“, svira letoviški orkester. 2. Fr. Vilhar: „Mrtva ljubav“, L. Ardit: „Parla valček“, gospodična Vrhunc. 3. Mendelssohn: Koncert za gosli, I. del, gospodična F. Bisiak. 4. Fr. Vilhar: „Nezakonska mati“, A. Rubinstein: „Asra“, gospod Tertnik. 5. A. Rubinstein: „Barkarola“, A-mol, gospodična Elvira K. (glasovir). 6. Brahms-Joschim: „Ogerski ples“, F. Schubert: „L' Abeille“, gospodična F. Bisiak. 7. R. Wagner: „Ljubavni dvospjev“ iz opere „Lohengrin“, gospodična J. Vrhunc in gospod Tertnik. — Cena sedežem: I. do III. vrsta 3 gld., IV. do VIII. vrsta in postranski sedeži 2 gld.; vsi drugi sedeži 1 gld. — Oni, ki imajo slavnostne vstopnice, naj si izbere sedeže do sobote 1. avgusta 1896 opoldne. Vstopnice dobivajo se v letoviškem poslopiju. — Cisti dohodek namenjen je letoviškemu zakladu.

(Iz Trsta) se nam poroča: Ozirom na dopis, priobčen v št. 171 Vašega cenjenega lista, opisujoč sokolsko slavnost na Razdrtem dne 26. t. m. pod

naslovom „Sokolske slavnosti“, pozivam Vas v smislu § 19. tisk. zakona, da sprejmete ta-le popravek: „Ni res, da me je več gostov prosilo, naj dr. Tavčarju vzamem besedo ter dosledno ravno tako ni res, da bi bil jaz odgovoril, da sicer ne odobrujem neslanih in surovih dovtipov Tavčarjevih, vendar pa da nimam prava, da mu prepovem govoriti.“ — V Trstu, dne 29. julija 1896, Dr. Gustav Gregorin, starosta „Tržaškega Sokola“.

Telegrami.

Poličane, 30. julija. Danes dopoldne so posvetili knezoškof Napotnik vpricho dvintrideset mašnikov novo cerkev. Župnika Lenarta so imenovali duhov. svetovalec.

Dunaj, 30. julija. Ministerski predsednik grof Badeni, katerega je vsprejel včeraj v Ištu cesar v avdijenci in ki se je vdeležil dvornega obeda, se je povrnil danes zjutraj na Dunaj.

Dunaj, 30. julija. „Wiener Zeitg.“ objavlja celo vrsto imenovanj povodom preosnove železniškega ministerstva. Mej drugimi sta imenovana za sekcijnska načelnika ministerijalni svetnik Ludvik Vrba in dvorni svetnik vitez Pichler. Presvetli cesar je imenoval ministerskega svetnika barona Lilienau glavnim nadzornikom avstr. železnic v IV. činovnem razredu in Franc Heindla njegovim namestnikom v petem razredu.

Brno, 30. julija. Mesto Vlaški Klobuk je do polovice pogorelo.

Budimpešta, 30. julija. Tržna lopa na carinskem trgu je po noči popolnoma pogorela.

Pečuh, 30. julija. V skladišču za rakete, ki se nahaja v tukajšni mestni hiši, se je pojavila danes zjutraj velika eksplozija. Vsled groznega poka se je podrlo več zidovja in razbilo mnogo oken. Ranjenih je nad sto oseb. Težko ranjena sta mej drugimi župan Aidinger in poštni ravnatelj Opris. Ko so ogenj omejili, so našli v prodajalniškem lokalnu tri zgorela trupla. Redarstvo je odredilo strogo preiskavo.

Berolin, 30. julija. Brzozjavno poročilo iz Či-Fu javlja, da se je mej groznim viharjem dne 23. t. m. potopil parnik „Iltis“, deset milj proti severu od Southeach Promontory. Rešilo se je le deset mož, vsi ostali vojaki s častniki vred so se potopili.

Rim, 30. julija. Senat je zaključil posvetovanja za nedoločeno dobo.

Curih, 30. julija. Včeraj so se zopet ponovili veliki izgredi v predmestju Viedikon. Hišo, v kateri je stanovalo 70 Italijanov, so napadovalci popolno porušili. Pomnoženo redarstvo je moralo rabiti orožje. Ranjenih je na obeh straneh več oseb. Konečno so naredili mir došli vojaki, ki so aretovali več nemirnežev.

Kajiro, 30. julija. Predvčeranjim je zbolelo za kolero po celem Egiptu 130 oseb, mej temi jih je umrlo 96.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenic 25 kr. 125 (50-23) 5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
29	9. zvečer	731.5	22.4	sl. jug	skoro oblač.	
30	7. zjutraj	731.4	18.0	sl. svzu.	skoro jasno	0.0
	2. popol.	730.1	26.7	sr. zah.	del. oblač.	

Srednja včerašnja temperatura 23.6°, za 3.5° nad normalom.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Mrčesni prašek

pravi, steklenica 20 kr., 13 steklenic 2 gld.
Dobiva se v 446 7

lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja
poleg rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se z vsakdanjo pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj III.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Jedino pravi
angl. balzam
(Tinctura balsamica)
lekarja
A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.
Preskušen in priporočen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje domače zdravilo.

Uteši kašelj, prežene notranje in zunanje bolezni, povzročuje lahкотno odvajanje in odpravi zobobol, ozeblino in otekline itd. Pristen in neponarejen je ta balzam le tedaj, ako je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tverka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“ v Pregradi**, in ako nosi vsaka steklenica zeleno etiketo s popolno jednako varstveno znamko, kakor tukaj zgoraj. Pazite vedno na to varstveno znamko! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedine pravega balzama zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih in ravno tako vse prekupce ponarejevanj. Spričevalo izvedencev vis. k. vlade (št. 5783 B, 6108) pravi glasom analitičnega izreka, da moj izdelek ne hrani v sebi nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih snovij. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angela varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franco vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštneemu porzetju. 524 20-1

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Sidro
Liniment. Capsici comp.
18-17 z lekarnarjeve v Pragi 296

priznano izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-66

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Dunajska borza.

Dne 30. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 65 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 65 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 55 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 50 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	976 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	360 „ 50 „
London vista	119 „ 70 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 70 „
20 mark	11 „ 73 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 51 „
Italijanski bankovci	44 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 64 „

Dne 29. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 50 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 „ — „
Dunavske vpravne srečke 5%	126 „ 75 „
Dunavsko vpravno posojilo l. 1878	110 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	— „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 45 „
Prijoritete obveznice državne železnice	225 „ — „
južne železnice 3%	170 „ 50 „
južne železnice 5%	129 „ — „
dolenjskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	137 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 80 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gld. st. v.	3395 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	419 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	61 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	78 „ 50 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159 „ — „
Papirnih rubljev 100	126 „ 62 „

Nakup in prodaja
vsevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zube pri šrebanjih, pri izšrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svetli za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.